

Sygn. akt II W 114/14

R. (...)

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 września 2014 r.

Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Radosław Gluza

Protokolant: Agnieszka Chmielowiec

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 września 2014 r. sprawy

M. Z.

syna W. i B. z d. (...)

ur. (...) we W.

obwinionego o to, że

w dniu 05 stycznia 2014r. o godz. 7.20 w miejscowości K., ul. (...) nie dostosował się do znaku B36 (zakaz zatrzymywania się) i zatrzymał pojazd marki S. (...) o nr rej. (...),

tj. o wykroczenie z art. 92 § 1 k.w.:

orzeka:

I. uznaje obwinionego **M. Z.** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku, to jest wykroczenia z art. 92 § 1 k.w. i za to, na podstawie tego przepisu, wymierza mu karę grzywny w wysokości 100 zł (stu złotych);

II. na podstawie art. 627 k.p.k. w zw. z art. 119 k.p.w. i art. 118 § 1 k.p.w. zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 zł tytułem zwrotu zryczałtowanych wydatków sądowych i na podstawie art. 21 pkt 2 w zw. z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych wymierza mu opłatę w wysokości 30 złotych.

UZASADNIENIE WYROKU

Na podstawie przeprowadzonego przewodu sądowego ustalono następujący stan faktyczny:

Obwiniony M. Z. mieszka w K. na ul. (...). Pod tym samym numerem na ulicy (...), żona obwinionego prowadzi działalność w postaci usług krawieckich.

Dowód:

częściowo wyjaśnienia obwinionego M. Z., k. 4,

zeznania świadka M. S., k. 23.

Po lewej stronie ulicy (...), po drugiej stronie budynku nr (...), znajduje się znak B-36 – zakaz zatrzymywania się, z tabliczką „nie dotyczy dostawy do sklepów”.

Dowód:

częściowo wyjaśnienia obwinionego M. Z., k. 4,

zeznania świadka M. S., k. 23.

W niedzielę 05 stycznia 2014r. M. Z. o godz. 7.20 nie dostosował się do znaku B-36, parkując w miejscu obowiązywania zakazu, na ulicy (...) w K., swój samochód osobowy m-ki S. (...) o nr rej. (...). Poza pojazdem obwinionego, w miejscu objętym zakazem zatrzymywania się były zaparkowane także dwa inne pojazdy.

Dowód:

zeznania świadka M. S., k. 23,

notatka urzędowa z dnia 05.01.2014r., k. 1,

częściowo wyjaśnienia obwinionego M. Z., k. 4.

Przybyli na miejsce funkcjonariusze z Komisariatu Policji w K. zatrzymali radiowóz na ulicy (...) i włączyli sygnały błyskowe. Następnie dokonali sprawdzenia pojazdów stojących za znakiem B-36 w systemie (...), po czym wystawili wezwania dla kierujących. W czasie interwencji policjantów trwającej kilkanaście minut M. Z. nie wyszedł do funkcjonariuszy. Zgłosił się on natomiast w tym samym dniu o godz. 15.45. wraz z wezwaniem na Komisariacie Policji w K.

Dowód:

zeznania świadka M. S., k. 23,

notatka urzędowa z dnia 05.01.2014r., k. 1.

Obwiniony M. Z. ma 63 lata, jest żonaty, posiada rentę w wysokości 620 zł miesięcznie. Wg oświadczenia nie był karany sądownie za przestępstwa.

Dowód:

częściowo wyjaśnienia obwinionego M. Z., k. 4.

Obwiniony M. Z. nie przyznał się do zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że zatrzymał samochód w miejscu objętym znakiem B – 36, ponieważ dostarczał zaopatrzenie do sklepu małżonki.

Ponadto Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Ustalając stan faktyczny w sprawie sąd oparł się na w pełni wiarygodnych zeznaniach świadka M. S. oraz notatce urzędowej z dnia 05 stycznia 2014r.

Sąd odmówił natomiast wiary wyjaśnieniom obwinionego M. Z. w zakresie w jakim wskazywał on na to, że zatrzymał pojazd w miejscu objętym zakazem, gdyż dostarczał zaopatrzenie do sklepu małżonki. Sąd uznał, że powyższe wyjaśnienia obwinionego stanowią wyłącznie sposób jego obrony, nakierowany na uniknięcie odpowiedzialności za popełnione wykroczenie. Ustalając powyższe sąd uznał, że stwierdzone w toku postępowania okoliczności nie dają żadnych podstaw do przyjęcia, aby pojazd obwinionego był w tym konkretnym wypadku zwolniony z zakazu zatrzymywania się, ustanowionego znakiem B-36. Przede wszystkim jak wynika z zeznań M. S., mimo dość długiego czasu interwencji, obwiniony, który miał rzekomo dostarczać towar, nie pojawił się przy swoim pojeździe. Ponadto zdarzenie miało miejsce w dniu wolnym od pracy, zaś sam obwiniony w złożonym sprzeciwie wskazał w sposób odmienny od wcześniejszych wyjaśnień, że nie dostarczał, lecz odbierał towar ze sklepu.

Mając na uwadze zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, sąd uznał, że sprawstwo i wina obwinionego M. Z. w zakresie zarzucanego czynu z art. 92 § 1 k.w. nie budzą wątpliwości. Zdaniem sądu obwiniony w sposób umyślny nie dostosował się do znaku B-36. Sam fakt ewentualnego oznaczenia przez M. Z. swojego pojazdu tabliczką „zaopatrzenie” nie stanowi okoliczności wyłączającej jego karalność, skoro brak jest dowodu aby dostarczał on w dniu 05 stycznia 2014r. towar do sklepu.

Wymierzając obwinionemu karę grzywny w wysokości 100 zł za popełnione wykroczenie, sąd wziął pod uwagę dyrektywy określone w art. 33 § 1 i 2 k.w., uwzględniając w szczególności okoliczności popełnionego wykroczenia. Zdaniem sądu wymierzona obwinionemu kara jest adekwatna tak do stopnia jego zawinienia jak i stopnia społecznej szkodliwości popełnionego przez niego wykroczenia.

O kosztach sądowych orzeczono na podstawie art. 118 § 1 k.p.w. Sąd obciążył obwinionego kosztami postępowania, a w tym zasądził od niego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 złotych tytułem zryczałtowanych wydatków postępowania – zgodnie z rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 10 października 2001r. w sprawie zryczałtowanych wydatków postępowania oraz wysokości opłaty za wniesienie wniosku o wznowienie postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz.U. 2001r. nr 118, poz. 1269). Ponadto sąd wymierzył obwinionemu opłatę na podstawie art. 21 ust. 2 w zw. z art. 5 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (DzU z 1973 r. Nr 27 poz 152 ze zm.) w kwocie 30 złotych.